



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 15/16

Luxembourg, 23. februar 2016

Sodba v zadevi C-179/14
Komisija/Madžarska

Nekateri vidiki sistemov kartice za prosti čas SZÉP in bonov za nakup obrokov Erzsébet, ki na Madžarskem omogočata delodajalcem, da zaposlenim pod davčno ugodnimi pogoji dodeljujejo ugodnosti v naravi, niso združljivi s pravom Unije

Pomenijo oviro svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

Na podlagi madžarske davčne zakonodaje lahko delodajalci svojim zaposlenim pod davčno ugodnimi pogoji dodeljujejo instrumente, s katerimi lahko ti pri tretjih osebah dostopajo do različnih ugodnosti v naravi v obliki nekaterih storitev in proizvodov, ne da bi tem osebam sami plačali zanje. Vendar je s to zakonodajo določeno tudi, da je dostop do teh davčnih ugodnosti mogoč samo preko kartice za prosti čas SZÉP (kar zadeva nastanitvene storitve, pristočasne storitve in gostinske storitve) in prehranskih bonov Erzsébet (kar zadeva nakup gotovih obrokov).

Komisija je proti Madžarski pri Sodišču vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti. Menila je, da je Madžarska kršila svobodi ustanavljanja in opravljanja storitev (in Direktivo o storitvah¹, kar zadeva kartico SZÉP), ker so zadevne davčne ugodnosti priznane samo v primeru uporabe kartice SZÉP in bonov za nakup obrokov Erzsébet, pogoji za izdajanje katerih naj bi bili preveč omejujoči.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne ugotovilo, da **je več elementov sistemov kartice za prosti čas SZÉP in bonov za nakup obrokov Erzsébet v nasprotju s pravom Unije.**

Na prvem mestu **to, da madžarske podružnice družb s sedežem v drugih državah članicah ne morejo izdajati kartice SZÉP**, pomeni kršitev Direktive, ker države članice ne smejo preprečiti ponudnikom, da izberejo obliko sedeža.

Na drugem mestu morajo na podlagi madžarskega prava v nekaterih okoliščinah izdajatelji kartice SZÉP imeti obliko gospodarske družbe (delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo), ki je ustanovljena po madžarskem pravu. Poleg tega morajo imeti na podlagi madžarskega prava ti izdajatelji obliko hčerinske družbe gospodarske družbe, ki je tudi sama ustanovljena po madžarskem pravu. Sodišče je ugotovilo, da **madžarska zakonodaja ni združljiva z Direktivo, ker zahteve, ki se nanašajo na pravno obliko ponudnikov**, ne smejo biti diskriminatorne glede kraja sedeža teh ponudnikov. V obravnavani zadevi **to, da morata biti in hčerinska družba in matična družba ustanovljeni po madžarskem pravu, pomeni, da mora biti njun registrirani sedež na Madžarskem, kar pomeni diskriminacijo v smislu Direktive.**

Na tretjem mestu je Sodišče navedlo, da v obravnavani zadevi **samo finančne ustanove z registriranim sedežem na Madžarskem** lahko izpolnijo pogoj, v skladu s katerim morajo izdajatelji kartic SZÉP imeti pisarno, ki je na voljo strankam, v vsaki madžarski občini z več kot 35.000 prebivalci. Glede tega je Sodišče opozorilo, da Direktiva **ne dovoljuje, da je opravljanje storitev omejeno na določene ponudnike**, razen če ta omejitev ni diskriminatorna glede kraja sedeža ponudnikov. Sodišče je ugotovilo, da je v obravnavani zadevi ta diskriminacija podana.

Na četrtem mestu je z **madžarsko zakonodajo** Direktiva kršena tudi zato, ker **to, da morajo imeti izdajatelji sedež na Madžarskem**, saj se zahteva njihova prisotnost v vsaki madžarski občini z

¹ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

več kot 35.000 prebivalci, posega v pravico ponudnikov storitev s sedežem v drugih državah članicah, da se odločijo za čezmejno opravljanje storitev brez da bi imeli sedež na Madžarskem. V tem okviru je Sodišče poleg tega navedlo, da ta obveznost ni sorazmerna s ciljem, ki je podlaga zanjo, in sicer s ciljem varstva potrošnikov in upnikov, zlasti ker za uresničitev tega cilja obstajajo manj omejujoči ukrepi.

Na petem mestu je Sodišče navedlo, da plačljivo izdajanje bonov, katerih namen je omogočiti delodajalcem, da svojim zaposlenim pod davčno zanimivimi pogoji dodelijo ugodnosti v naravi v obliki gotovih obrokov, **pomeni gospodarsko dejavnost v smislu Pogodb in da monopol**, ki ga ima Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (madžarski nacionalni sklad za prostočasne dejavnosti, MNSPD) v zvezi s to dejavnostjo, **pomeni omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev**. Sodišče je menilo, da ustanovitve tega monopola zlasti ni mogoče upravičiti zgolj s tem, da v obravnavani zadevi MNSPD prihodke, ki izvirajo iz zadevne gospodarske dejavnosti, nameni za financiranje socialnih dejavnosti ali organizacij.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793